

Τι κάνει το ψάρι και τι αποστρέφεται η φιλήδονη ψυχή

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

«Πᾶν ἁμάρτημα, ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος, ἐκτὸς τοῦ σώματος ἐστίν, ὁ δὲ πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει» (Α΄ Κορ. ς΄ 18). Αὐτὸ ὅπωςδήποτε λέγεται, διότι μολύνουμε τὸ ἴδιο τὸ σῶμα μας, μὲ τὴν ρεῦσι, πράγμα ποὺ εἶναι ἀδύνατον νὰ συμβῇ μὲ ἄλλη ἁμαρτία. Ἐγὼ ἐρευνῶ γιὰ ποιὸν λόγο συνηθίσαμε νὰ λέγωμε, προκειμένου γιὰ ὁποιαδήποτε ἁμαρτία, μόνο ὅτι σφάλλουν οἱ ἄνθρωποι, ἐνῶ ὅταν ἀκούσωμε πὼς κάποιος ἐπόρνευσε, λέγομε μὲ ὀδύνη: ὁ τάδε ἔπese.

Τὸ ψάρι φεύγει γρήγορα μακριὰ ἀπὸ τὸ ἀγκίστρι, καὶ ἡ φιλήδονη ψυχὴ αποστρέφεται ὑπερβολικὰ τὴν ἡσυχία.

Ὅταν ὁ διάβολος θελήσῃ νὰ συνδέσῃ δυὸ μεταξύ τους μὲ αἰσchrὸ δεσμό, ἐξετάζει καλὰ καὶ τὰ δυὸ μέρη καὶ ἀρχίζει νὰ θέτῃ τὸ πῦρ ἀπὸ τὰ ἀδύνατα σημεία ποὺ ἀνακαλύπτει.

ΚΛΙΜΑΞ

ΟΣΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΣΙΝΑΪΤΟΥ

Περὶ ἀγνείας

Νεοελληνική απόδοση: Ιερά Μονή Παρακλήτου